

Stor-Britanniens Kriminalitet.

Uddrag af Fængselskommissionens Betænkning for 1906—1907.

Det hele Antal Fanger, der indsattes i Englands Distriktsfængsler, dømte til Strafarbejde eller Fængsel, var 178,888, hvoraf 545 Soldater og Matroser, dømte af Krigsretterne. 19,230 Debitorer blev indsatte i Gælds fængsel, 1,164 Personer paa Grund af Mangel paa Evne til at stille Sikkerhed for deres Tilstedeblivelse under en kriminel Sag. I det hele indsattes saaledes 199,282 Personer i Englands Fængsler.

De tilsvarende Tal vare i det foregaaende Aar: dømte af de almindelige Domstole 195,056; Militærpersoner 648, ialt 195,704. Debitorer 20,414. Bristende Evne til at stille Sikkerhed: 1,208, ialt 217,326, Der var altsaa i 1906—07 en Nedgang paa 18,044 Personer, sammenlignet med Aaret 1905—06.

Gennemsnitsbestanden var i 1906—07 17,911 pr. Dag (15,161 Md. og 2,750 Kv.). I det foregaaende Aar var Gennemsnittet 18,288 (15,377 Md. og 2,911 Kv.).

I de egentlige Strafanstalter hensad d. 31te Marts 1907 3,038 Md. mod 3,048 det foregaaende Aar. Gennemsnitsbestanden var i 1906—07 pr. Dag 3,032 (2,890 Md. og 134 Kv.). De tilsvarende Tal var i 1905—06: 3,135 — 2,994 — 141.

Gennemsnitstiden for Fængselsstraffe var 36 Dage for Md., 24 Dage for Kv. (i det foregaaende Aar henholdsvis 35 og 23). 39 % Md. og 41 % Kv. dømtes til Fængselsstraf under 1 Uge, 63 % Md. og 68 % Kv. under 2 Uger, 94 % Md. og 97 % Kv. under 3 Maaneder. Kun 0,88 % Md. og 0,10 % Kv. vare dømte til Fængselsstraf over 1 Aar.

Gennemsnitstiden for nyankomne Straffefanger var 4,38 Aar for Md., 4,99 for Kv. (mod 4,67 Aar for Md. og 5,15 Aar for Kv. det foregaaende Aar).

Kriminaliteten er i de 2 Aar gaaet ned fra 571,1 % pr. 100,000 Indb. i 1905—06 1,06 til 516,2 % i 1906—07. For de enkelte Forbrydelser stiller Forholdet sig saaledes i Tiden fra 1903—07.

Dømte ved Kvartalsretterne.

Forbrydelser mod Person:

1903—04	1904—05	1905—06	1906—07
1,495	1,340	1,364	1,442

Forbrydelser mod Ejendom:

1903—04	1904—05	1905—06	1906—07
6,797	7,150	7,357	7,332

Andre Forbrydelser:

1903—04	1904—05	1905—06	1906—07
348	271	251	192

Summarisk behandlede egentlige Forbrydelser:

1903—04	1904—05	1905—06	1906—07
21,730	21,784	21,890	20,272

Andre summarisk behandlede Overtrædelser:

1903—04	1904—05	1905—06	1906—07
159,518	167,396	164,194	149,105

Ialt 189,888 197,941 195,056 178,343

Ogsaa Overtrædelser af Politiforskrifterne er gaaede ned i Tal. Saaledes er Antallet af de for Drukkenskab

dømte Personer aftaget med 5,202, for Prostitution med 1,835, for Betleri og Løsgængereri med 2,379 Tilfælde.

Antallet af unge Personer (under 16 Aar) der dømmes til Fængselsstraf er ved at gaa ned med rivende Fart. Siden 1897 er Antallet sunket fra 1,541 Dreng. 89 Piger til 704 Dreng, 20 Piger. Denne Nedgang er naturligvis ikke bevisende for den ungdommelige Kriminalitet som saadan, men kun for det stadig stigende Omfang, hvori man i England anvender Tvangsopdragelse i Stedet for Straf. Derimod er det unægtelig højst paafaldende, at ogsaa Antallet af unge Forbrydere fra 16—21 Aar i de to sidste Aar er sunket med 14.7 %, medens det hele Antal mandlige Forbrydere kun er aftaget med 8.2 %. Beretningen tilskriver Borstal-Systemet *) denne Nedgang, navnlig efterat dette System er blevet udvidet til ikke blot at gælde unge Personer, der dømmes til Strafarbejde fra 1—3 Aar, men ogsaa til de til Fængselsstraf dømte unge Personer fra 16—21 Aar.

Om Fængselsdisciplinen oplyses, at der er en Nedgang paa 3,157 Md. og 410 Kv. i Antallet af disciplinært straffede Personer fra 1905—06 til 1906—07. I det sidste Aar har 91 % af Md. og 98 % af Kv. ikke været disciplinært straffede, mod 89 % og 96 % i det foregaaende Aar. Legemsstraffe som Disciplinærstraffe ere fuldbyrdede paa kun 26 Personer.

Om Undervisningen oplyses, at den indtil for kort Tid siden foregik saaledes, at Skolelæreren gik fra Celle til Celle og saaledes underviste Fangerne enkeltvis. Erfaringen har imidlertid vist, at Klasseundervisning frembringer langt bedre Resultater. Man er derfor nu definitivt gaaet over til dette System, saaledes at det beror paa Diriktørens Skøn, hvor mange Fanger der kan undervises under ét, og paa hvilket Sted den kan gives under Hensyn baade til Undervisningens Virkning og Disciplinens Fordringer.

*) Se Tidsskrift 1907, p. 69.

Om Helbredstilstanden berettes, at der i samtlige engelske Fængsler og Strafanstalter i det sidste Aar er bleven gennemført psykiatriske Undersøgelser af samtlige nyankomne Domfældte. Resultatet har været, at 3 % af de nyankomne, ialt ca. 6000 Fanger, ere fundne behæftede med psykiske Abnormiteter, der ikke tidligere har været konstaterede, og det bemærkes, at Antallet utvivlsomt vilde være blevet betydelig højere, hvis ikke saa mange af Observaterne havde været dømt til saa korte Straffe, at mere detaillerede Undersøgelser ikke lod sig foretage. Beretningen udtaler, at dette forbavsende Resultat maa føre til paa det kraftigste at anbefale en Lovbestemmelse, der berettiger Fængselsmyndighederne til at befri sig fra den store Byrde og det tunge Ansvar, det betyder at skulle anvende Straffesystemet paa et saa stort Antal Mænd og Kvinder, der i mental Henseende slet ikke ere egnede Strafobjekter. Det viser sig da ogsaa, at mange af disse psykisk defekte Personer netop hørte til de mest inkarmerede Recidivister, dømt fra 6—113 (!) Gange. En af de hyppigst straffede var en decideret aandssvag Person, der absolut hørte hjemme paa et Aandssvageasyl, men som ikke desto mindre blot i det løbende Aar havde tilbragt $7\frac{1}{2}$ Maaned i Fængsel og nu var dømt til en Straf af 3 Maaneder. Og han havde aldrig nogensinde før været under psykiatrisk Observation.

I Henseende til Sundhedsvæsenet iøvrigt er nogle Udtalelser om Hyppigheden af Delirium tremens i Fængslerne af Interesse. Der er i Aarets Løb kun forefaldet et Dødsfald paa Grund af den nævnte Sygdom, og Fængselskommissionen finder heri et afgørende Bevis paa, hvor uberettigede de Angreb ere, der gaa ud paa, at Fængselsbehandlingen med den absolute Afholdenhed fra Spirituosa er skæbnesvanger for kroniske Alkoholister. Der oplyses i saa Henseende, at skønt der alene for Drukkenskab sendtes 41,986 Md. og 21,005 Kv. til Fængslerne, og skønt ogsaa disses øvrige Indhold for en meget stor Del er

Alkoholister, forefaldt der i hele Aaret kun 246 Tilfælde af Delirium tremens (180 Md. 66 Kv.) med — som nævnt — et Dødsfald. Af de øvrige befandtes 5 at være sindssyge og sendtes efter Løsladelsen til Sindssygeanstalt, 218 blev fuldstændig helbredte, 22, der paa Grund af deres kortvarige Straffe ikke var fuldstændig helbredte, sendtes til Fattighospitaler eller til deres Paarørende. »Det kan heretter ikke fastholdes« — siges der — »at de, som pludselig berøves Adgang til at drikke Spiritus, i Tilfælde af kronisk Alkoholisme ere særlig udsatte for Delirium. Tværtimod er det Fængselslægenes almindelige Erfaring, at et meget stort Antal Fanger, der ved Ankomsten til Fængslet staa saa at sige paa Randen af et Udbrud, ved den fuldstændige Afholdenhed i Forbindelse med passende Diæt og ved Brugen af eliminerende Lægemedler, saa langt fra at faa Udbruddet fremskyndet, netop overmaade hyppig helt undgaar det. Og jeg vil tilføje, at den Paastand, der ogsaa er bleven fremsat, at korte Frihedsstraffe overfor kroniske Alkoholister ved den pludselige Afholdenhed fra Spiritus skulde fremkalde Sindsforvirring, Apoplexi eller moralsk Degradation, er akkurat ligesaa uholdbar. Tværtimod kan de Velgærninger, som endog blot en kort Tids tvungen Afholdenhed fremkalder, slet ikke nægtes. Den Forbedring, der indtræder i de kroniske Alkoholisters fysiske og psykiske Tilstand, endog blot efter 8—14 Dages Afholdenhed, er vel kendt af alle Fængselslæger.«

En ikke uinteressant lille Statistik over 107 »ufuldstændig tilregnelige« Personer, der findes samlede i Kriminalasylet i Parkhurst slutter denne Del af Kommissionens Beretning. Deres psykiske Defekts Beskaffenhed angives saaledes:

a.	Aandssvaghed:	
	1. Med Epilepsi.....	4
	2. Uden Epilepsi.....	35
b.	Ufuldkommen udviklet Sindssyge	18
c.	Debilitet efter Anfald af Sindssyge ...	8

d. Senilitet	10
e. Alkoholisme	9
f. Ubestemt	23
	<hr/>
	107

De Forbrydelser, for hvilke de ere domfældte, er følgende:

Bedrageri	3
Hæleri	1
Tyveri	35
Falskmøntneri	1
Pengeafpresning	2
Røveri	2
Hærværk	1
Besiddelse af Sprængstoffer	1
Mord	5
Drab	15
Almindelig Vold	13
Grov Legemsbeskadigelse	1
Ran	2
Uterlighed mod smaa Piger	7
Brandstiftelse	16
Hensigtsløs Nedslagting af Kvæg eller Faar	2
	<hr/>
	107

26 vare ikke tidligere straffede, de øvrige 81 vare tidligere domfældte fra 1—78 Gange; ialt havde disse 81 Personer undergaaet 1032 Domfældelser (!).

Beretningen indeholder endvidere en Del Oplysninger om de engelske Tvangsopdragelsesskoler, hvoraf følgende skal meddeles.

Som bekendt falde de nævnte Skoler i 2 Grupper: Reformskolerne for unge Mennesker, der før deres 16 Aar har begaaet en Forbrydelse, som vilde medføre Straf af Strafarbejde eller Fængsel, hvis den var begaaet af en voksen Person, og Haandværksskolerne for Børn under 14 Aar, der endnu ikke har begaaet en Forbrydelse, men hvis Forhold er saaledes, at de, overladte til sig selv og deres Omgivelser, kan ventes at ville blive Forbrydere. Dog modtage de sidstnævnte Skoler ogsaa Børn, der alt har begaaet en Forbrydelse, nemlig hvis Barnet er under 12 Aar og ikke før har været dømt.

Antallet af Reformskoler var ved Udgangen af 1906 44 i England og Skotland, hvoraf dog kun de 7 i Skotland. Disse Skoler rummede 4,048 Drengene og 564 Piger. Der indkom i Skolerne 1,297 Drengene, 171 Piger, ialt 1,468, hvilket udgør 21 Drengene og 35 Piger flere end i det foregaaende Aar. Udgifterne var £ 120,962, hvoraf Staten betalte £ 72,790, Kommunen 31,347, Forældre 7,820 og Velgørehedsselskaber 3,569 £.

Der udgik fra Skolerne 1,407 unge Personer (1,222 Drengene, 185 Piger). De anbragtes paa følgende Maade:

	Drengene	Piger	Ialt
I privat Beskæftigelse eller Tjeneste	531	129	660
Anbragte gennem Paarørende	348	45	393
Udvandrede	48	5	53
Til Søes	128	»	128
Indtraadte i Hæren	116	»	116
Løsladte paa Grund af Sygdom	12	5	17
Løsladte som uforbederlige ..	»	»	»
Døde	17	1	18
Flygtede og ikke atter paa-grebne	22	»	22
	<hr/>		
	Ialt 1,222	185	1,407

I de 3 foregaaende Aar, 1903—1905 løslodes ialt 3,875,

hvoraf 3,400 Drengene og 475 Piger. Af disse ere 68 døde; om Resten, 3,346 Drengene og 461 Piger berettes følgende:

Af Drengene er

2,522	eller ca.	75 %	i fast Beskæftigelse,
190	- -	6 %	i løst Arbejde,
439	- -	13 %	dømte for Forbrydelser,
195	- -	6 %	ukendte.

Af Pigerne er

349	eller ca.	76 %	i fast Beskæftigelse,
50	- -	11 %	i løst Arbejde,
14	- -	3 %	dømte for Forbrydelser,
48	- -	10 %	ukendte.

Ogsaa i Reformskolerne har psykiatriske Undersøgelser af Eleverne fundet Sted med det Resultat, at 84 strax ere bleven fjærnede fra Skolerne og anbragte paa Specialanstalter. Selvfølgelig viste det sig, at det for den allerstørste Del netop var saadanne, der var til Skoleledernes største Fortvivlelse som »haabløse« eller »uforbæderlige«. Resultatet er af Interesse ogsaa hos os, hvor netop lignende psykiatriske Undersøgelser i Børnehjem og Opdragelsesanstalter er under Ventilation.

I Reformskolernes hele Existentid er ialt 75,002 unge Personer, 62,742 Drengene og 12,260 Piger passerede gennem Skolerne.

Af Haandværksskoler findes i England 102, i Skotland 31. Antallet af Elever var ved Beretningsaarets Slutning 12,484 Drengene og 4,244 Piger, ialt 16,728. Heraf var løsladt paa Prøve 623 Drengene og 280 Piger; 16 Drengene og 6 Piger var undvegne og ikke paany paagrebne, 148 Drengene og 1 Pige var anbragte i Specialanstalter, saaledes at 11,697 Drengene og 3,957 Piger vare de virkelige Beboere af Haandværksskolerne — 60 Drengene færre og 57 Piger flere end det foregaaende Aar. I Aarets Løb indkom 2,877 Drengene og 890 Piger, og udgik 2,918 Drengene og 809 Piger. De fordeltes paa følgende Maade:

	Dreng	Piger	Ialt
I privat Beskæftigelse eller Tjeneste.....	1,389	653	2,042
Anbragte gennem Paarørende	644	84	728
Udvandrede.....	163	34	197
Til Søs.....	403	»	403
Indtraadte i Hæren.....	232	»	232
Løsladte paa Grund af Sygdom	28	15	43
Overgaaede til Reformskolerne	12	4	16
Døde.....	40	17	57
Flygtede og ikke atter paa-grebne.....	7	2	9
	<hr/>		
Ialt	2,918	809	3,727

I de 3 foregaaende Aar 1903—05 løslodes ialt 11,390, nemlig 8,921 Dreng og 2,469 Piger. Af Drengene er 115 senere afgaaede ved Døden. De resterende 8,806 fordeler sig saaledes:

7,567 eller ca. 86 % i fast Beskæftigelse,
 440 - - 5 % i løst Arbejde,
 392 - - 4 % dømte for Forbrydelser,
 407 - - 5 % ukendte.

Af Pigerne er 47 senere døde. Af de resterende 2,422 er:

2,177 eller ca. 90 % i fast Beskæftigelse,
 88 - - 4 % i løst Arbejde,
 21 - - 1 % dømte for Forbrydelser,
 136 - - 5 % ukendte.

Udgifterne til Haandværksskolerne i 1906—07 var i England £ 342,406, hvoraf Staten betalte £ 114,284; Resten udrededes af Kommuner, Skolekommissioner, Velgørenheds-selskaber og Forældre. I Skotland var Udgifterne £ 86,107, hvoraf Staten udredede £ 52,906.

I Haandværksskolernes hele Existentid har de modtaget 118,110 Dreng og 32,078 Piger, ialt 150,178 unge Personer.

Naar det betænkes, at disse Skolers Opgave er at redde Børn, der staa paa Randen af Forbrydelsen, fra at komme i Ulykke, og at dette lykkes for ikke mindre end 86—90 %, spørger man med Forfærdelse sig selv, hvad Resultatet var bleven, hvis hele denne Hær af 150,000 Individier, hvortil endog kan lægges Reformskolernes Tusinder, ikke i Tide var taget under Armene af den offentlige Opdragelses System, og man undres ikke saa meget over den Nedgang i Englands hele Kriminalitet, som Beretningen ifølge foranstaaende signaliserer.

Sluttelig indeholder Beretningen nogle Oplysninger om de offentlige Drankerasyler, hvori habituelle Drankere ved Dom kan tvinges til at tage Ophold. Antallet af anbragte har fra 1899, da Loven traadte i Kraft været følgende:

	Personer:
1899.....	88
1900.....	144
1901.....	204
1902.....	278
1903.....	298
1904.....	418
1905.....	443
1906.....	404

2,277

Det her omhandlede Beretningsaar er altsaa det første, der betegner en Nedgang i Antallet. Paafaldende er det, at af det hele Antal er kun 375 Mænd, Resten eller 1902 Kvinder. Dette er ganske sikkert et for England ret enestaaende Fænomen. Imidlertid viser en anden Statistik, hvor lidet værdifuldt dette Billede er, taget som Maalestok for Drukkenskab i Befolkningen, taget under et. Ca. $\frac{2}{3}$ eller 63 % af samtlige anbragte Personer er

nemlig decideret psykisk abnorme, deraf de 16 % fuldkom-
men sindssyge, Resten defekte, imbecile, degenererede,
epileptiske eller senile. Beretningen klager ikke uden Grund
over Domstolenes Praxis, der gaar ud paa i det væsentlige
kun at dømme slige ganske haabløse Drankere til Ophold
i Asylerne, medens Personer, hvis Drikkelast ikke beror
paa sjælelige Abnormiteter, og hvis Depravation ikke er
værre, end at de muligvis kunde helbredes i Asylerne og
saaledes reddes for Samfundet, kun undtagelsesvis anbringes
deri. Da Loven af 1898 tillader Domstolene at anbringe
enhver Person, der 4 Gange i Løbet af 1 Aar indbringes
for Drukkenskab til Politistationerne, eller som har begaaet
en egentlig Forbrydelse, forbunden med Drukkenskab (f. Ex.
Vold mod Politiet), eller som efter at være dømt for en
egentlig Forbrydelse viser sig at være Vanedranker, i et
Drankerasyl, er der Adgang nok til ogsaa at bringe Loven
til Anvendelse overfor mindre vidtkomne Drankere, men,
som Forholdene har udviklet sig, er det faktisk for den
allerstørste Del »gale og voldsomme Fruentimmer fra Ga-
derne i de største Byer, hvis hele Liv har været en lang
Række Skandaler, som har sat enhver Rest af Skamfølelse
til, og hvis fortsatte og uophørlige Fængselsstraffe ere
blevne baade for kostbare og for latterlige«, der fylder op
i Drankerasylerne. Saadanne Individuer bør efter Beret-
ningens Mening slet ikke anbringes i de egentlige paa
Helbredelse beregnede Drankerasyler, men anbringes i sær-
lige Tvangsarbejdsanstalter paa ubestemt Tid, forsaavidt
de ikke simpelthen hører hjemme i Sindssyge- eller Aands-
svageanstalter.

Heri har Beretningen vistnok ganske Ret, men —
Praxis gaar sin Gang trods Lovens og Lovgivernes og
Totalafholdsselskabernes velmenende Varselsraab. Og heri
støttes Praxis ganske sikkert af den almindelige Opinion.
Thi at behandle den blotte Dranker som en farlig For-
bryder — det er ganske vist god Theori, men bliver vist
aldrig god Praxis, hverken i England eller andet Steds.

A. G.